

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Tdo/58/2013
Identifikačné číslo spisu: 4311010724
Dátum vydania rozhodnutia: 22.01.2014
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Lipovský
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2014:4311010724.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22. januára 2014 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci proti obvinenému Z. G. , pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. iné, o dovolaní obvineného Z. G. proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 4. decembra 2012, sp. zn. 3 To 96/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Z. G. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 4. júla 2012, sp. zn. 4 T 157/2011, bol obvinený Z. G. uznaný za vinného (v bodoch 1/ a 2/) zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

v bode 1/

dňa 6. júna 2011 v čase asi o 17.30 hod. v obci Iňa preskočil oplotenie v zadnej časti rodinného domu č. XX, prešiel k dreveným latkovým dverám, ktoré nohou vykopol v oblasti zámku a vnikol do vnútorného priestoru rodinného domu do dielne, odkiaľ schodmi prešiel do kuchyne, kde v strede miestnosti bol stôl, na ktorom bola položená čierna peňaženka, z ktorej vybral finančnú hotovosť vo výške 110 eur, čím spôsobil pre A. G. škodu krádežou vo výške 110 eur a poškodením 30 eur a tohto skutku sa dopustil, hoci bol rozsudkom Okresného súdu v Galante, sp. zn. 1 T 161/2009, zo dňa 19. augusta 2009, právoplatným toho istého dňa, odsúdený za trestný čin krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák.

v bode 2/

presne nezisteného dňa okolo 15. augusta 2011 v obedňajších hodinách preskočil oplotenie pozemku v obci Iňa č. P. a z neuzamknutej maštale nachádzajúcej sa na pozemku odcudzil elektrickú pílu na drevo

zn. BOBOR, typ KSE 2000, v.č. 17835725, čím spôsobil škodu W. O. vo výške 75 eur a takého konania sa dopustil, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Galanta, sp. zn. 1 T 161/09, zo dňa 19. augusta 2009, právoplatným toho istého dňa, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. čiastočne spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. a prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Za to okresný súd uložil obvinenému Z. G. podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd zaradil obvineného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obvinenému povinnosť nahradit' poškodenej A. G. škodu vo výške 140 eur a poškodenému W. O., škodu vo výške 75 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodeného W. O., so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti odsudzujúcemu rozsudku okresného súdu podal odvolanie obvinený Z. G.. Krajský súd v Nitre na podklade riadne a včas podaného odvolania oprávneným, na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo, pričom zistil, že odvolanie obvineného Z. G. nie je dôvodné. Keďže preskúmaním veci neboli zistené chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania, krajský súd odvolanie odvolateľa Z. G., uznesením zamietol podľa § 319 Tr. por., pretože zistil, že nie je dôvodné.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený Z. G., prostredníctvom obhajkyne, dovolanie, uplatniac dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., teda s odôvodnením, že zásadným spôsobom bolo porušené jeho právo na obhajobu.

V odôvodnení dovolania obvinený uviedol, že v uvedenej trestnej veci mu bol opatrením súdu prvého stupňa zo dňa 5. decembra 2011 ustanovený obhajca na zastupovanie v konaní, z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov na úhradu trov obhajoby, ktoré opatrenie mu bolo doručené dňa 20. decembra 2011. Keďže obvinený napriek poučeniu súdom nepreukázal nárok na bezplatnú obhajobu, súd prvého stupňa postupom podľa § 40 ods. 6 Tr. por. zrušil ustanoveného obhajcu opatrením zo dňa 23. mája 2012, doručenú obvinenému dňa 19. júna 2012. Obhajoba uvádza, že obvinený sa nevyzná v spleti paragrafov, preto naďalej žiadal o ustanovenie obhajcu na súde prvého stupňa.

Obvinený vyslovil záver, že pochybil aj odvolací súd, keď rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil navyše s tým, že mu uložil neprímerane prísny trest pri nezohľadnení všetkých poľahčujúcich okolností.

K dovolaniu podaného obhajkyňou obvineného sa vyjadril i prokurátor Okresnej prokuratúry Levice, ktorý vo svojom písomnom stanovisku považoval dovolanie za nedôvodné. Poukázal na skutočnosť, že obvinený bol v prípravnom konaní, ako i na hlavnom pojednávaní, riadne poučený o svojich právach, navyše, na výzvu súdu, nepreukázal nárok na bezplatnú obhajobu a pri Vyhlásení v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., potvrdil znalosť o možnosti mať obhajcu a s týmto sa radíť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným Z. G. nie je dôvodné.

Najvyšší súd, ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), predovšetkým skúmal, či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou, a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím rozsudok Krajského súdu v Nitre, ako súdu odvolacieho. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie bolo podané obvineným prostredníctvom obhajkyne, bolo preto podané osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. Dovolanie bolo podané na Okresnom súde Levice, t.j. v mieste uvedenom v ustanovení § 370 Tr. por.

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané, tak aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Obvinený Z. G. namietal, že zásadným spôsobom bolo porušené jeho právo na obhajobu (§ 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.) tým, že tak prvostupňový, ako i odvolací, súd konali v neprítomnosti obhajcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, po preštudovaní spisového materiálu, dospel k nasledovným záverom:

Ako vyplýva z obsahu trestného spisu, dovolacou námietkou obvineného sa veľmi podrobne zaoberal už odvolací, Krajský súd v Nitre. Odvolací súd stručne a jasne odôvodnil, z akých dôvodov, právo obvineného na obhajobu, porušené nebolo. Vysvetlil, že samosudkyňa okresného súdu postupom podľa § 40 ods. 2 Tr. por., na základe žiadosti obvineného prednesenej na hlavnom pojednávaní dňa 1. decembra 2011, kedy okresný prokurátor nesúhlasil s navrhnutou dohodou o vine a treste, opatrením zo dňa 5. decembra 2011 ustanovila obvinenému JUDr. Ľudovíta Didího - advokáta Šahy, Hontianska cesta 4. Obvinený sa nedostavil na hlavné pojednávanie dňa 23. mája 2012 a tiež, v stanovenej lehote 30 dní nepredložil doklady týkajúce sa jeho nároku na bezplatnú obhajobu. Správne a v súlade so zákonom preto postupovala samosudkyňa okresného súdu, keď opatrením zo dňa 23. mája 2012 zrušila ustanoveného obhajcu JUDr. Ľudovíta Didího.

Najvyšší súd len pripomína, že tak súd odvolací, ako i okresný prokurátor, správne poukazujú na slobodný prejav obvineného v štádiu jeho vyhlásenia v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., že sa cíti byť vinným zo spáchania skutkov uvedených v obžalobách Okresného prokurátora Levice. Tu obvinený Z. G. zodpovedal i na jednu z taxatívne danej povinnosti požadovanej zákonodarcom vyjadriť sa k otázke obhajoby. Obvinený sa jednoznačne vyjadril, že mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a mohol sa s obhajcom radiť o spôsobe obhajoby.

K dôvodom nutnej obhajoby najvyšší súd len dodáva, že nadobudnutím účinnosti Zákona č. 301/2005 Z.z. - Trestného poriadku účinného od 1. januára 2006, zákonodarca počíta s povinnou obhajobou v zmysle § 37 ods. 1 písm. c/ len, ak ide o konanie o obzvlášť závažnom zločine (dolná hranica trestnej sadzby najmenej desať rokov), ktorým obzvlášť závažným zločinom, (ako to už vyplýva zo samotného názvu), prečin krádeže ani prečin porušovania domovej slobody, nie je.

Je jednoznačné, že zásadným porušením práva na obhajobu sa rozumie najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe (§ 37 Tr. por.). V prípade, ak obvinený po určité časť trestného konania nemal obhajcu napriek tomu, že ho mal mať, potom je splnená táto podmienka dovolania spravidla vtedy, ak orgány činné v trestnom konaní alebo súd, v tomto čase vykonávali úkony trestného konania, ktoré smerovali k vydaniu meritórneho rozhodnutia, ktoré bolo napadnuté dovolaním.

Obvinený Z. G. mal počas celého konania dostatočný priestor na vyjadrenie sa ku všetkým skutočnostiam, pričom zo spisu nebolo preukázané, že by mu bolo bránené, resp. odopreté vykonávať svoje práva. Ak obvinený mal za to, že je porušované jeho právo na obhajobu, mal žiadať zaprotokolovanie námietky.

K dovolacej námietke obvineného ohľadne uloženého trestu, dovolací súd len dodáva, že ani v rámci dovolacieho konania neboli zistené dôvody pre zmenu tohto výroku. Dovolací dôvod tak, ako ho uplatnil

obvinený, zákonodarca vo svojich ustanoveniach § 371 nepredpokladá, nakoľko obvinenému nebol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby a tiež mu nebol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávane trestné činy nepripúšťa.

V danom prípade preto dovolací súd v podrobnostiach o uloženom treste poukazuje na podrobné a vyčerpávajúce písomné dôvody, tak súdu prvého, ako i druhého stupňa.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Z. G. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.